

De flora occidentalis adnotationes

auctore

P. FONT QUER

II

13.—**Periballia minuta** (L.) Asch. et Graebn.; *Aira minuta* L.*Habitat in arenosis pr. Cassà de la Selva, ubi aprilis mense anni 1919 legi. Novus florum catalaunicarum civis.*14.—**Biarum carratracense** (Haens.); *Arum carratracense* Haens., ap. Willk., Botanische Zeitung, 1846, p. 313; *Biarum Haenseleri* Willk., l. c., 1847, p. 49; *B. Bovei subsp. Haenseleri* Engler, Monogr. Araceae (Aroideae) p. 141; *B. intermedium* Amo, El Restaurador farmacéutico, enero de 1861, et Fl. faner., I, p. 394; *Ischarum Haenseleri* Schott, Syn. p. 8; Willk., Prodr., I, p. 30.*Hab. c. Carratraca (Málaga) I. Sierra del Agua dicto (Haens.), Sierra Elvira (Amo, Lge.), c. Orgiva (Amo), et pr. Jaén, in Cerro de Jabalcuz (Gros, X-1925) et Sierra Mágina (Cuatrecasas, X-1925).*15.—**Allium moschatum** L.*In Catalaunia rara. Hab. etiam in quercetis pr. San Guim, ubi aestate anni 1920 inveni.*16.—**Listera cordata** (L.) R. Br.; *Ophrys cordata* L.*In Pyrenaeis rarissima. Domina Montserrat Garriga in valle Nària I. 'Bosquet de la Mare de Déu' dicto, d. 11 Julii 1919 legit.*17.—**Ranunculus monspeliacus** L. *proles lugdunensis* (Jord.) Rouy; *R. lugdunensis* Jord.*Hab. in montibus, Serra de Prades (Tarraconensis Prov.) ubi (forma obtusiloba) Junii mense 1918 legi.*18.—**Cotyledon hispanica** L. var. *breviflora* (Boiss.); *Pistorinia breviflora* Boiss., Elenchus, n.º 74; *P. Salzmannii* Boiss., Voy. bot., n.º 666.*Hab. in arenosis pr. Veger, et ca. Ubrique (Cádiz); VI-1925, legi.*19.—**Dictamnus albus** L.; *D. Fraxinella* Pers. — Enguany, la Sra. GARRIGA DE GALLARDO, que tantes i tantes plantes catalanes ha donat al Museu de Barcelona ens ha comunicat uns formosíssims exemplars de la varietat *purpureus* DC. d'aquesta espècie, collits a prop de Granollers, als marges de la carretera que va de Vilanova a La Roca, per la Sra.

PONS. Es el dictam una planta ben rara a Catalunya. Jo no he tingut la sort de trobar-la encara i en l'Herbari CADEVALL no n'hi ha més que dues mostres, una de vora Olot, herboritzada per VAYREDA, l'altra de Martorell de la Selva, collida pel propi CADEVALL. Aquest autor en la "Flora de Catalunya", vol. I. pàgs. 406 i 407, diagnostica com cal els *Dictamnus albus* L. i *D. hispanicus* Webb (1), però no delimita clarament llur dispersió a Catalunya, i refereix al primer algunes localitats que pertanyen, sens dubte, al segon. Per a mi les úniques habitacions catalanes del *Dictamnus albus* són les abans esmentades de Granollers, Martorell i Massanet de la Selva, i S. Valentí de Bianya (Olot), i la de St. Aniol (CUFFI, segons COLM.); totes les altres cal referirles al *D. hispanicus* Webb.

La planta del Montsant atribuïda per COSTA al *D. albus*, és, segons la descripció de VAYREDA, l'altra espècie; la dels confins de Catalunya i Ara-

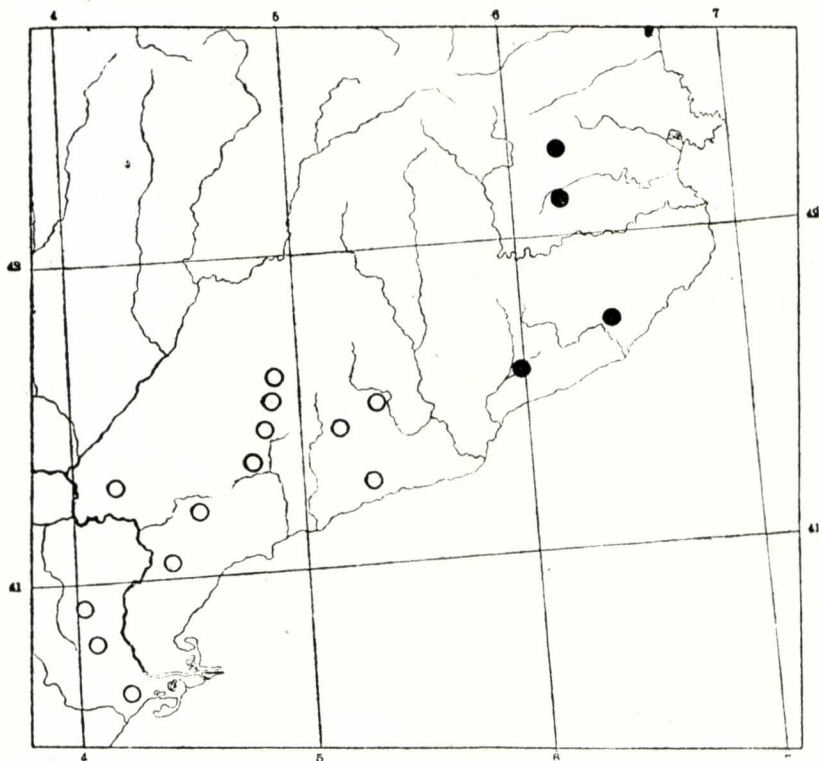

Fig. 3.—Distribució geogràfica dels *Dictamnus albus* (discos negres) i *D. hispanicus* (discos blancs) a Catalunya.

(1) Un error de ploma m'ha fet dir en la traducció espanyola del "Grundzüge der Botanik für Pharmazeuten," que les dues espècies ibèriques d'aquest gènere són els *D. albus* i *D. Fraxinella*; en lloc d'aquest darrer cal llegir *D. hispanicus*.

gó, que Loscos donà també per *D. albus*, segons planta herboritzada per mi a La Franqueta, prob d'Horta, és el *D. hispanicus*; vistes les de l'Herbari Costa, del Montsant, prop de l'Scala Dei, i de Granyena, hom constata que pertanyen efectivament al *D. hispanicus*.

En resum, aquest *D. hispanicus*, com tantes altres plantes ibèriques, a Catalunya es queda a ponent del Llobregat, propi com és de les terres hispàniques llevantines; el *D. albus*, en canvi, tipus boreal, hom no'l troba, fins ara, a Catalunya, més que vora'l Montseny i en les proximitats d'Olot, coincidint la seva àrea de dispersió catalana amb les de les màximes precipitacions pluvials.

En la carta adjunta hem indicat totes les localitats catalanes fins ara conegudes d'aquests dos dictams. (1) LAMARCK dóna com sinònim de l'espècie linneana la *Fraxinella* de CLUSIUS (Hist., p.99), que, com la làmina 344 del propi LAMARCK, representen realment aquell dictam.

Aquest autor, però, cita també la figura 1318 dels "Icones" de BARRELIER, inspirada sense cap mena de dubte pel *Dictamnus hispanicus*.

Aquesta figura de BARRELIER és la que reproduïm aquí per a millor intel·ligència. Notable és que LAMARCK havent

Fig. 4. "*Dictamnus albus* Off. minor hisp.", de Barrelier

(1) El *Dictamnus hispanicus* ha estat trobat a Catalunya a les següents localitats: La Ràpita i Tortosa (R. de Bolós); La Franqueta prop d'Horta (F. Q.), Serra d'Almaret i Les Garrigues (Gonz.), Tivissa (Bassaganya), Montsant (Salv., J. Pujol), muntanyes de Poblet (Vidal); Solivella, Canyelles (Jover); Curullada, Montornès, Cervera (Vallès, ex Teixidor); Granyena, pr. Cervera (Puigg.); pr. de Capellades i Torre de Claramunt (Romaní); serra occidental de Torrelles de Foix i muntanyes pròximes a S. Magí (Cad.).

Aquesta darrera localitat hauriem d'atribuir-la a l'altre dictam, per tal com CADIVALL a ell la refereix. Però el fet de faltar en son herbari la planta d'aquesta procedència ens mou a creure que no arribà a estudiar-la, tal vegada ni a veure-la i que parlà per referències que creié fidedignes. D'altra manera ens costaria d'explicar-nos l'existència del tipus del nord envoltat de l'espècie ibèrica per totes bandes, essent així que les condicions de sol i de clima són les mateixes per tot.

esmentat aquella figura, no cités la planta com pròpia d'Espanya, per tal com clarament donà la pàtria d'ella BARRELIER: *Dictamnus albus officinarum, minor, hispanicus*.

20.—**Celsia valentina** sp. nova: Biennis, caule simplice, stricto, 40 cent. ad 1 met. usque alto, paucifoliato, apice excepto, minute glanduloso, glabrato; folia inferiora rosulata, petiolata, lanceolata vel oblongo lanceolata, sinuato dentata, pinnatifida vel pinnatipartita, segmentis dentatis, superiora sessilia, plus minusve amplexicaulia dentata vel pinnatifida, omnia pagina inferiore parcissime setulosa, minute glandulifera; inflorescentia elongata, multiflora, bracteis minutis. 2-4 mm. long., inferioribus ovatis dentatis, superioribus lanceolato linearibus, integris, omnibus acutis, glandulosis, pedunculis patentibus 1'5-3 cent long., multo brevioribus; calycis lacinae lanceolatae vel ovatae, acutae vel in apice rotundatae, integrae, glandulosae; corolla amela (3-4 cent.), lutea, parte superiore atropurpureo maculata; capsula ovoidea, obtusa, ca. 1 cent. long., calyce acrescente duplo longior. glabra.

Celsia Barnadesii G. Don affinis a qua pedunculis longioribus tenuioribusque, sepalis brevioribus et angustioribus, capsula ovoidea non globosa, glabra, differt. Similis etiam a *Celsia sinuata* auct. (non Poiret) ex Africa boreale. Hab. in agris, praecipue inter ceratonias, virgultisque, etc., Regni Valentini, pr. La Barraca de Vallidigna, l. "Barranc de la Falzia" dicto, ubi d. 26 majii 1923, inveni; Gros non procul a La Barraca, loco "Serra de les Agulles", d. 7 junii, legit.

21.—**Celsia Barnadesii** (Vahl) G. Don; *Verbascum Barnadesii* Vahl, Symb. bot., pars sec., p. 39; *Celsia pinnatifida* Boiss. Reut., Diagn. Hisp., p. 22.

Hab. ad pedem montis La Calderina dictis (Toletana Prov.), ubi, d. 29 majii 1924, cel. Gros, legit.

Al propi Gros no li va ésser possible descobrir-la aquesta *Celsia*, prop d'El Molar i d'Hortaleza (Prov. de Madrid), lloc clàssic del *Verbascum* de BARNADES, amb tot i haver-hi esmerçat dues jornades completes de la primavera de l'any passat. La planta de La Calderina està d'acord amb la descripció de BOISSIER i REUTER.

22.—**Celsia baetica** (Willk.); *Celsia Barnadesii* G. Don var (?) *baetica* Willk., Ill. fl. Hisp., pags. 55-58; *C. xericiensis* P. Lara, sec. Willk.

Aquesta rara planta bética la vaig descobrir enguany en una nova localitat, als alzinars de prop d'Utrera, no lluny de la bifurcació de ferrocarril coneguda per Empalme de Morón.

Difereix de l'espècie anterior per sa talla més gran, fins de dos metres; pels sèpals clarament i més profundament dentats; per ses grans corol·les de 4 a 6 cent. de diàmetre; i per la càpsula ovoidea-globulosa. Les fulles són tan variables com en totes les espècies afins.

Amb un criteri una mica restringit sobre l'espècie, tal com he assajat per a les didaleres peninsulars, un seguit d'espècies ibero-africanes, podrien subordinar-se a la *C. Barnadesii* com races de migjorn; tals les *C. betonicifolia* Desf., *C. maroccana* Ball, *C. baetica* (Willk.), *C. brassicifolia* Mariz; la *C. valentina* F. Q. és de totes elles la que té la càpsula més allargada, i representaria, sens dubte, l'extrem d'aquesta sèrie.

23.—**Asperula Paul** F. Q., Butll. Inst. Cat. H. N., 1920, p. 188. *var. dianensis nova*: *A typo foliis angustioribus, corollae tubo elongato, differt. Planta minus intricato ramosa, foliis tenuioribus.*

Hab. in rupestribus calcareis orae valentinae, Hifac; Barranc de Mascarat, pr. Calp; Cap de S. Antoni; etc. circa *Dianium*.

24.—**Centaurea centauroides** L. sub *Cnicus*; *Rhaponticum cinaroides* Less.

In Pyrenaeis catalauniae: Port de la Bonaigua, Gros, IX 1923. (!).

(1) **Salpichroa rhomboidea** Miers.

El senyor Francesc FREIXAS, qui m'ha portat aquesta espècie per determinar, procedent de les afores de Les Corts (Barcelona) diu haver-la observada allí des de fa uns quants anys. Segurament importada d'Amèrica del Sur, on viu des del Brasil fins a l'Estret de Magallanes.

Aquesta planta té l'aspecte d'un petit *Solanum*, però la corolla tubulosa i contraïda al mig i a l'àpex, amb un anell intern pelut, i els estams amb les anteres inserides pel dors al filament, de dehiscència longitudinal, permeten distingir-la tot seguit. Els fruits ovoides i penjants, fan olor semblant a la de les llavors pruniformes del *Cephalotaxus*. Donem el petit esquema aquest per a facilitar la determinació d'aquesta planta si hom la retroba en altres llocs de Catalunya.

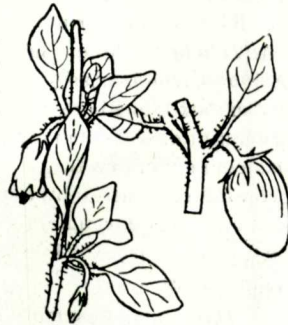

Fig 5.

Salpichroa rhomboidea